

BEM BONG

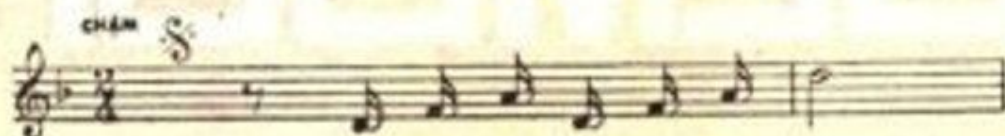

NGUYỄN VĂN THƯỜNG

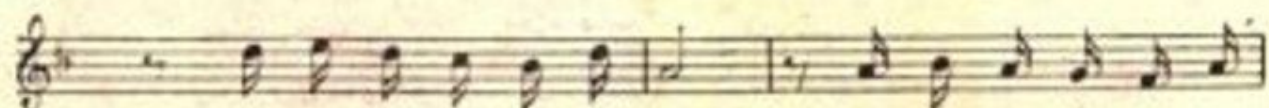
ĐÔNG

Nhạc: Nguyễn-văn-Thường Lời: Kim-Minh

1943

I. — Chiều chưa đi mìn đêm rơi xuống
II. — Đời như vô tình ta ngao ngán

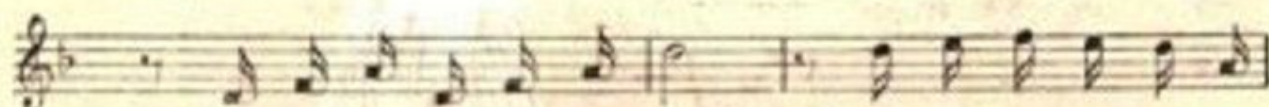
Dầu dầy buồn lòng lờ tiếng chuông
Non nước thể thăm mang cảnh tang

Đời cánh chim bằng khuất rồi
Thân lẳng du cô liễu, chân

rời
chuông

Cùng mây xăm về ngang lưng trời
Về đâu giữa trời đông đêm trường?

Thời gian như ngừng trong tờ tái
Sầu lên khơi hồn quê lại lảng

Cây trút lá cuốn theo chiều
Ta van gió nhân mưa ngừng

mây
than

Mưa giăng mắc Nhớ nhung, Tiếu điều
Cho ta lắng tiếng vang muộn lòng

Sương thướt tha bay, ôi! đau hieu! D.K. — BÊN BỜNG
Rên rĩ qua không gian Buồn Mong.

— Xa trông cổ hương buồn lòng chinh phu

BÊN BỜNG

